

ĐỀ TÀI 2:

NGUỒN CỘI CỦA ĐỜI TÔI

Các bạn trẻ thân mến,

Có bao giờ các bạn ngồi trên một bãi biển lúc bình minh, vọng tầm nhìn về phía xa xăm nơi đại dương rộng lớn, lắng nghe tiếng sóng vỗ rì rào, tiếng gió nhẹ len mình qua kẽ lá? Rồi bất chợt, từ phía cuối chân trời, vàng thái dương từ từ hiện ra, tỏa chiếu muôn nơi ánh hào quang rạng rỡ, cả một khoảng trời mây như bùng dậy sức sống. Hay, có khi nào các bạn ngắm nhìn các vì sao lung linh nhảy múa. Hàng ngàn hàng vạn tinh tú lấp lánh trên cao như đang khiến cho bầu trời đêm thêm phần quyến rũ.

Có biết bao nhiêu kì công của Thiên Chúa đang vây quanh các bạn: ngọn núi cao sừng sững uy phong, con chim nhỏ đang líu ríu đầu cành, bao ong bướm đang chập chờn bên ngàn hoa thắm, áng mây chiều đang tạo dáng giữa thình không... Và biết bao nhiêu điều tuyệt vời khác nữa. Các nhà khoa học chưa bao giờ thôi ngạc nhiên khi chiêm ngắm những công trình kì diệu của Tạo Hóa. Từ những tinh cầu xa xôi đến những sinh vật nhỏ bé, dường như có Ai Đó đã cơ cấu và sắp đặt chúng hết sức tỉ mỉ và tài tình. Quan sát những vận hành của khí hậu thời tiết, hay tổ chức xã hội của đàn kiến li ti, biết bao nhiêu người đã phải thốt lên lời thán phục một Trí Tuệ siêu phàm nào đó đã dựng nên những kì công này. Vâng, tất cả những điều tuyệt vời ấy không thể ngẫu nhiên mà có được. Chúng phải có một nguồn gốc, phải có một nguyên do để tồn tại.

Sách Sáng Thế đã cho chúng ta biết rằng, vị Hóa Công quyền năng ấy là chính Thiên Chúa mà chúng ta tôn thờ. Chính vì yêu thương và muốn chia sẻ hạnh phúc của mình, Ba Ngôi Thiên Chúa đã quyết định tạo nên vũ trụ và thế giới bao la này, điểm tô nó với biết bao sắc màu rực rỡ, để cho con người được hưởng dùng. Trong các sách Tin Mừng, Đức Giêsu đã không ngớt lời ca ngợi Thiên Chúa Cha vì biết bao nhiêu điều kì diệu Cha đã làm. Chính Cha là người đã ban của ăn cho con chim sẽ nhỏ bé, đã mặc đẹp cho cánh hoa huệ ngoài đồng. Đối với Chúa Giêsu, chẳng có gì xuất phát từ Cha mà lại không là kiệt tác. Và Ngài mời gọi tất cả chúng ta nhớ rằng cội nguồn của mọi sự và của chúng ta chính là Thiên Chúa, và hãy luôn tín thác vào Người.

Ai trong chúng ta cũng biết mình có một cội nguồn và một cùng đích, nhưng nhiều khi chúng ta không ý thức đủ về điều đó. Chiêm ngắm những tuyệt tác của tự nhiên, chúng ta tin rằng Thiên Chúa hẳn phải là một Đấng rất quyền năng, nhưng đôi lần chúng ta đã không sống được niềm tin ấy. Chúng ta không ý thức đủ về cội nguồn của mình là vì có lúc chúng ta tự hỏi không biết mình sinh ra để làm gì. Đó cũng là khi chúng ta đã muốn tự định đoạt lấy cuộc sống của mình mà không bám víu vào Chúa như cành cây cần bám vào thân cây để có thể hút lấy nhựa sống. Chúng ta không ý thức đủ về cùng đích của mình là vì lắm khi chúng ta cứ mãi chạy theo những phù hoa, những danh lợi chóng qua nào đó, mà chẳng thiết tha gì đến chuyện thiết lập tương quan gắn bó với Cha.

Có nhiều khi, chúng ta thấy quanh mình chỉ là một bầu không gian u ám. Cuộc sống không luôn là một màu hồng thắm tươi.

Ta bỗng đánh mất đi niềm tin vào một Thiên Chúa quyền năng và vẫn luôn yêu thương mình. Nếu chúng ta tin là mình từ Thiên Chúa mà đến thì hẳn chúng ta cũng sẽ tin rằng sự hiện hữu của chúng ta không bao giờ là một sự vô ích. Khi muốn chúng ta tồn tại giữa cõi đời này, Thiên Chúa đang trao cho chúng ta một sứ mạng nào đó, mà ngoài ta ra, không ai có thể làm được. Nếu chúng ta tin rằng Thiên Chúa là Đấng quyền năng thì chúng ta không bao giờ được phép thất vọng khi đã phó thác mọi sự cho bàn tay lo liệu của Ngài. Cả vũ trụ rộng lớn kia, Thiên Chúa còn có thể biến từ không ra có, hưởng hò gì một con người nhỏ bé như chúng ta!

Cuộc sống này luôn rình rập chúng ta với biết bao điều bất trắc. Sẽ không bao giờ ta có thể cảm thấy an toàn tuyệt đối, dù ta có giam mình trong những nơi sang trọng và hiện đại nhất. Thân phận con người vây kín chúng ta bởi những giới hạn và lắng lo. Chẳng nơi đâu ta có thể tìm thấy cho mình một bến đỗ vững chắc, ngoại trừ chính Thiên Chúa của ta. Giêsu đã nêu gương cho chúng ta về điều này. Đứng trước cuộc Thương Khó cam go, đã có lúc Giêsu muốn thoái lui vì sợ hãi. Nhưng tín thác vào quyền năng của Cha, Giêsu đã mạnh dạn tiến bước, và Chúa Cha đã không để cho Ngài thất vọng.

Thế đấy, tất cả những thụ tạo xung quanh chúng ta dường như muốn nói với chúng ta rằng chúng ta thật hạnh phúc biết bao khi được Thiên Chúa cho hiện hữu, và vẫn luôn được Ngài chăm sóc, chở che. Noi gương Giêsu, chúng ta cũng hãy biết phó thác cuộc đời mình vào bàn tay quyền năng của Thiên Chúa để có thể luôn tìm thấy ý nghĩa cho sự hiện hữu của mình, vững bước chân đi giữa

Gặp Gỡ Thầy Giêsu

dòng đời nghiệt ngã mà đôi môi vẫn không ngừng ngợi ca Chúa muôn loài.

